PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) NUTARTIS

2005 m. kovo 10 d.*

Sujungtose bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00

Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje (Italija), atstovaujama advokato F. Munari, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-228/00,

Gruppo ormeggiatori del porto di Chioggia Piccola Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų S. Carbone, A. Taramasso ir F. Munari, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-229/00,

* Proceso kalba: italų.

Compagnia lavoratori portuali Soc. coop. rl,

Società cooperativa lavoratori portuali San Marco Venezia Soc. coop. rl,

įsteigtos Venecijoje, atstovaujamos advokatų A. Bortoluzzi ir C. Montagner, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovės byloje T-242/00,

Portabagagli del porto di Venezia Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Bortoluzzi ir C. Montagner, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-243/00,

Abibes SpA, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų, G. Orsoni, G. Simeone ir A. Schmitt, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-245/00,

Fluvio Padana Srl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų G. Orsoni, G. Simeone ir A. Schmitt, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-246/00,

Serenissima motoscafi Srl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų G. Orsoni, A. Pavanini ir A. Schmitt, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-247/00,

Integrated Shipping Co. SpA (ISCO), įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų G. Orsoni, G. Simeone ir A. Schmitt, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-248/00,

Società cooperativa veneziana motoscafi, Soc. coop. rl,

Cooperativa „San Marco" motoscafi in servizio pubblico Soc. coop. rl,

Cooperativa serenissima taxi Soc. coop. rl,

įsteigtos Venecijoje, atstovaujamos advokatų G. Orsoni, A. Pavanini ir A. Schmitt, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovės byloje T-250/00,

Cooperativa ducale fra gondolieri di Venezia, Soc. coop. rl,

Gondolieri Bauer Soc. coop. rl,

įsteigtos Venecijoje, atstovaujamos advokato M. Giantin, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovės byloje T-252/00,

Sacra Srl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų M. Marinoni, G.M. Roberti, F. Sciaudone, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-256/00,

Fondamente nuove servizio taxi e noleggio, Soc. coop. rl,

Bucintoro motoscafi servizio taxi e noleggio Soc. coop. rl,

įsteigtos Venecijoje, atstovaujamos advokatų R. Vianello, A. Bortoluzzi ir C. Montagner, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovės byloje T-257/00,

Multiservice Srl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Bortoluzzi ir C. Montagner, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-258/00,

Veneziana di navigazione SpA, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Bortoluzzi ir C. Montagner, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-259/00,

Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Bortoluzzi, C. Montagner ir F. Stivanello Gussoni, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-265/00,

Comitato „Venezia vuole vivere", įsteigtas Venecijoje, bylose T-265/00 ir T-267/00 atstovaujamas advokatų A. Bortoluzzi, C. Montagner ir F. Stivanello Gussoni ir bylose T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 atstovaujamas advokato A. Bianchini, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas bylose T-265/00, T-267/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00,

Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Bortoluzzi, C. Montagner ir F. Stivanello Gussoni, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-267/00,

Conepo servizi Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Biagini, S. Scarpa ir P. Pettinelli, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-268/00,

Ligabue Catering SpA, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokatų A. Vianello, M. Merola ir A. Sodano, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-271/00,

Verde sport SpA, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokato A. Bianchini, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-274/00,

Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokato A. Bianchini, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-275/00,

Cipriani SpA, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokato A. Bianchini, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-276/00,

Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokato A. Bianchini, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-281/00,

Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokato A. Bianchini, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-287/00,

Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto" Soc. coop. rl, įsteigta Venecijoje, atstovaujama advokato A. Bianchini, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė byloje T-296/00,

palaikomos bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00 ir T-271/00

Italijos Respublikos, atstovaujamos U. Leanza, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Di Bucci, padedamo advokato A. Dal Ferro, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 1999 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimą 2000/394/EB dėl pagalbos įmonėms Venecijoje ir Chioggia, numatytos pagal įstatymus Nr. 30/1997 ir Nr. 206/1995, įtvirtinančius socialinio draudimo įmokų sumažinimą (OL L 150, 2000, p. 50),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ir S. S. Papasavvas,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Faktinės bylos aplinkybės ir procesas

1 1999 m. lapkričio 25 d. Sprendimu 2000/394/EB dėl pagalbos įmonėms Venecijoje ir Chioggia, numatytos pagal įstatymus Nr. 30/1997 ir Nr. 206/1995, įtvirtinančius socialinio draudimo įmokų sumažinimą (OL L 150, 2000, p. 50, toliau – ginčijamas sprendimas), Komisija konstatavo, kad nesuderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba – socialinio draudimo įmokų sumažinimas, nustatytas šiuose įstatymuose tiek, kiek jie nukreipia į 1994 m. rugpjūčio 5 d. ministro dekreto 2 straipsnį, kai šis sumažinimas taikomas šiose teritorijose įsteigtoms įmonėms, kurios pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) nėra nei mažos,

nei vidutinės įmonės, nei įmonės, kurioms gali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta nukrypstanti nuostata, nei įmonės, kurios pagal gaires dėl pagalbos užimtumui įdarbina darbuotojų, patiriančių ypatingus sunkumus integruojantis ar reintegruotis į darbo rinką, grupes (ginčijamo sprendimo 1 straipsnio antroji pastraipa). Pagal tą patį sprendimą taip pat nesuderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba – socialinio draudimo įmokų sumažinimas, numatytas 1994 m. rugpjūčio 5 d. ministro dekreto 1 straipsnyje, kuris taikomas Venecijoje ir Chioggia įsteigtoms įmonėms, išskyrus savivaldybės įmones ASPIV, *Consorzio Venezia nuova*, ACTV, *Panfido SpA* ir AMAV (ginčijamo sprendimo 2 straipsnis).

2 Ginčijamo sprendimo 5 straipsnyje Komisija įpareigojo Italijos Respubliką iš gavėjų išieškoti šio sprendimo 1 straipsnio antrojoje pastraipoje ir 2 straipsnyje nurodytą nesuderinamą su bendrąja rinka pagalbą.

3 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad 1997 m. gruodžio 17 d. laišku Italijos Respublikai buvo pranešta apie Komisijos sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį (trečia konstatuojamoji dalis) ir kad 1997 m. gruodžio 1 d. nagrinėjamos pagalbos schemos buvo sustabdytos (keturiolikta konstatuojamoji dalis).

4 Ginčijamas sprendimas buvo paskelbtas 2000 m. birželio 23 d. *Europos Bendrijų Oficialiajame leidinyje*. 2000 m. rugpjūčio 30 d.–2000 m. rugsėjo 18 d. laikotarpiu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais pareiškimais ieškovės pareiškė šiuos ieškinius.

5 2001 m. sausio 19 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Komisija pareiškė prieštaravimą dėl šių ieškinių priimtinumo.

6 2001 m. kovo 7 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Italijos Respublika pateikė prašymą įstoti į bylas T-256/00, T-268/00 ir T-271/00 ieškovių reikalavimams palaikyti. 2001 m. balandžio 10 d. ji pateikė prašymą įstoti į bylas T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-257/00–T-259/00, T-265/00 ir T-267/00 ieškovių reikalavimams palaikyti. 2001 m. birželio 19 d. nutartimis Pirmosios instancijos teismo antrosios išplėstinės kolegijos pirmininkas, išklausęs šalis, leido įstoti į bylas T-256/00, T-268/00 ir T-271/00 nuo rašytinės proceso dalies ir į kitas bylas nuo žodinės proceso dalies pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalį.

7 Taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į ginčijame sprendime nurodytų ir šios nutarties 1 punkte iš esmės aprašytų suderinamumo kriterijų kompleksiškumą, paprašė Italijos Respublikos patikslinti, ar vykdydama šio sprendimo 5 punktą, iš kiekvienos įmonės ieškovės šiose bylose bei kitose 35 bylose, kur taip pat prašoma panaikinti ginčijamą sprendimą, ji manė turinti išieškoti suteiktą ginčijamą pagalbą. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2003 m. rugsėjo 25 d. užregistruotu laišku, papildytu Pirmosios instancijos teismo prašymu 2004 m. kovo 24 d. užregistruotu laišku, Italijos Respublika nurodė, kad šios pagalbos išieškojimo procedūros ji netaiko visoms šiuos ieškinius pareiškusioms įmonėms. Be to, 2001 m. birželio 29 d. ir spalio 29 d. ji pateikė du laiškus, kuriuose ginčijamo sprendimo įvykdymo tikslais Komisija jos prašymu pateikė paaiškinimus dėl nagrinėjamų socialinių draudimo įmokų sumažinimo, taikomo įmonėms, veikiančioms tam tikruose veiklos sektoriuose, kvalifikavimo valstybės pagalba.

8 Ieškinių priimtinumo nagrinėjimo perspektyvoje Pirmosios instancijos teismas paprašė Komisijos pateikti savo poziciją dėl minėtų Italijos vyriausybės atsakymų, susijusių su įmonių ieškovių, kurioms vykdant ginčijamą sprendimą buvo netaikoma pradėta pagalbos išieškojimo procedūra, suinteresuotumu pareikšti ieškinį. 2004 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotu laišku Komisija įvykdė šį prašymą.

9 Komisijai atsakius, toks pats prašymas buvo adresuotas ieškovėms. Be to, ieškovių ir Komisijos buvo paprašyta pateikti savo pastabas dėl galimo šių bylų sujungimo. Ieškovės bylose T-228/00, T-229/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 pateikė savo atsakymus laikotarpiu nuo 2004 m. birželio 4 d. iki liepos 5 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotais laiškais. 2004 m. liepos 5 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijos gautu laišku Komisija pateikė savo poziciją dėl galimo bylų sujungimo.

Šalių reikalavimai

10 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1, 2 ir 5 straipsnius tiek, kiek jie įtvirtina, kad 1994 m. rugpjūčio 5 d. ministro dekreto 1 ir 2 straipsniuose nustatytas socialinio draudimo įmokų sumažinimas yra nesuderinamas su bendrąja rinka ir įpareigoja jį išieškoti,

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

11 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinius kaip nepriimtinus,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

12 Atsižvelgdamas į tarp šių bylų esantį ryšį ir išklausęs šalis, Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Procedūros reglamento 50 straipsniu, mano, jog reikia šias bylas sujungti, kad būtų kartu vykdomas tolesnis bylos nagrinėjimas.

13 Pagal Procedūros reglamento 113 straipsnį Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali apsvarstyti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą. Sprendimas priimamas laikantis šio reglamento 114 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų.

14 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas mano, kad bylos medžiagoje yra užtektinai informacijos, todėl – atsižvelgdamas į proceso ekonomiškumo reikalavimus ir nepaisydamas Komisijos prieštaravimo dėl ieškinio priimtinumo – remdamasis šios nutarties 22 ir 38 punktuose nurodyta teismų praktika, nusprendžia savo iniciatyva spręsti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą nesant suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir *lis pendens*, be žodinės proceso dalies.

Dėl įmonių ieškovių suinteresuotumo pareikšti ieškinį

Šalių argumentai

15 Šioje byloje Komisija, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą dėl Italijos vyriausybės pateiktos informacijos apie šios pagalbos išieškojimo procedūros netaikymą įmonėms ieškovėms ir dėl šių ieškovių suinteresuotumo pareikšti ieškinį,

pirmiausia pažymi, kad per jai suteiktą terminą ji negalėjo pasisakyti dėl Italijos valdžios institucijų šiuo atžvilgiu pateikto vertinimo tikslumo. Komisijos kompetentingos tarnybos turėtų prireikus iš šių valdžios institucijų paprašyti papildomos informacijos ir galiausia komisarų kolegijos priimti sprendimą pareikšti ieškinį Teisingumo Teisme pagal EB 88 straipsnio 2 dalį tam, kad prireikus būtų konstatuota, jog Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal ginčijamą sprendimą.

16 Vis dėlto Komisija mano, kad šios ieškovės neįrodo suinteresuotumo pareikšti ieškinį nei dėl įvykių praeityje, nes iš Italijos valdžios institucijų pateiktos informacijos matyti, kad joms nėra taikoma išieškojimo procedūra, nei ateityje, nes nagrinėjamos pagalbos schemos nebebuvo taikomos priimant ginčijamą sprendimą.

17 Ieškovės mano, jog Italijos vyriausybės sprendimas netaikyti joms pagalbos išieškojimo procedūros vykdant ginčijamą sprendimą, neturi jokios reikšmės jų suinteresuotumui pareikšti ieškinį todėl, kad Komisija gali kontroliuoti šį nacionalinį vykdymo sprendimą ir prireikus, remdamasi EB 88 straipsnio 2 dalimi, pareikšti ieškinį Italijos Respublikai.

18 Ieškovės bylose T-288/00 ir T-229/00 konkrečiai tvirtina, kad jei tokia procedūra būtų sėkmingai pradėta, jos būtų privalėjusios grąžinti suteiktą pagalbą be teisės pareikšti ieškinį teisme.

19 Ieškovės bylose T-228/00, T-229/00, T-245/00–T-248/00 ir T-250/00 nurodo, kad jos būtų nesuinteresuotos pareikšti ieškinį tik tuo atveju, jei jų atžvilgiu būtų galutinai netaikomas suteiktos pagalbos išieškojimas. Taip būtų, jei Komisija

pareikštų, kad ji nebeketina kontroliuoti Italijos vyriausybės pateiktų vertinimų. Ieškovė byloje T-256/00 teigia, jog ji nebūtų suinteresuota pareikšti ieškinio tik tuo atveju, jei Pirmosios instancijos teismas galutinai nustatytų, kad jai suteikta pagalba nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

20 Ieškovės byloje T-252/00 pateikė bendras pastabas su ieškove byloje T-253/00. Jos nurodo, kad pagal 2001 m. birželio 29 d. Komisijos laiške Italijos Respublikai pateiktus paaiškinimus joms kaip įmonėms, kurios įdarbina darbuotojų, patiriančių ypatingus sunkumus integruojantis ar reintegruojantis į darbo rinką, grupes, buvo netaikoma šios pagalbos išieškojimo procedūra. Jos ginčija, kad šį Italijos vyriausybės pateiktą vertinimą gali kontroliuoti Komisija. Be to, ieškovės yra suinteresuotos, kad Venecijoje įsteigtoms MVĮ suteikta pagalba būtų pripažinta suderinama su bendrąja rinka.

21 Ieškovės bylose T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 tvirtina, kad į Pirmosios instancijos teismo klausimus pateikti Italijos vyriausybės atsakymai, pagal kuriuos joms netaikomas šios pagalbos išieškojimas, nėra galutiniai ir neginčijami. Jie nebūtų sutrukdę nacionalinės valdžios institucijoms pradėti suteiktos pagalbos išieškojimą iš *Società per l'industria alberghiera SpA*, ieškovės byloje T-286/00.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

22 Kadangi ieškinio priimtinumo sąlygos, ypač suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas, yra susijusios su draudimu tęsti bylos nagrinėjimą viešosios tvarkos požiūriu (1987 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo nutarties *D.M. prieš Tarybą ir*

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą, 108//86, Rink. p. 3933, 10 punktas ir 2003 m. kovo 27 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Linea GIG prieš Komisiją*, T-398/02 R, Rink. p. II-113, 45 punktas), Pirmosios instancijos teismas privalo savo iniciatyva patikrinti, ar ieškovės yra suinteresuotos ginčijamo sprendimo panaikinimu.

23 Pagal nusistovėjusią Pirmosios instancijos teismo praktiką ieškinys dėl panaikinimo, pateiktas fizinio ar juridinio asmens, yra priimtinas tik su sąlyga, kad šis asmuo turi esamą ir aktualų suinteresuotumą dėl ginčijamo akto panaikinimo. Šis interesas turi būti vertinamas ieškinio pareiškimo dieną (1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cityflyer Express prieš Komisiją*, T-16/96, Rink. p. II-757, 30 punktas). Jis negali būti vertinamas atsižvelgiant į būsimą ir hipotetinį įvykį. Konkrečiau kalbant, jei suinteresuotumas, kuriuo remiasi ieškovas, yra susijęs su būsima teisine padėtimi, ieškovas turi įrodyti, kad šios padėties atžvilgiu kylanti grėsmė jau yra reali (1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NVB ir NVB prieš Komisiją*, T-138/89, Rink. p. II-2181, 33 punktas).

24 Šiuo atveju iš Italijos Respublikos atsakymų į Pirmosios instancijos teismo klausimus matyti, jog ji nemano, kad vykdydama ginčijamą sprendimą ji turi išieškoti iš įmonių ieškovių suteiktą pagalbą. Be to, šiuo atžvilgiu Italijos Respublika tvirtina, kad siekdama įvykdyti ginčijamą sprendimą, ji rėmėsi nurodymais dėl tam tikruose veiklos sektoriuose veikiančioms įmonėms suteiktų šių socialinių draudimo įmokų sumažinimo kvalifikavimo valstybės pagalba, kuriuos jos prašymu 2001 m. birželio 29 d. ir spalio 29 d. laiškuose, pridėtuose prie bylos, jai pateikė Komisija.

25 Todėl reikia atsižvelgti į faktą, kad atitinkama valstybė narė, kuri turi įvykdyti ginčijamą sprendimą kontroliuojant nacionaliniam teismui ir prireikus pagal EB 88 straipsnio 2 dalį Teisingumo Teismui, remdamasi ginčijamo sprendimo rezoliucine dalimi ir su jo vykdymu susijusiais Komisijos pateiktais nurodymais (žr. šios nutarties 7 punkto paskutinį sakinį), nusprendė nepradėti suteiktos pagalbos išieškojimo iš įmonių ieškovių.

26 Šiomis teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis ieškovės, remdamosi tik Komisijos galiomis patikrinti atitinkamos valstybės narės ginčijamo sprendimo vykdymą ir prireikus remiantis EB 88 straipsnio 2 dalimi perduoti šį klausimą Teisingumo Teismui, apsiriboja nurodydamos būsimas ir neaiškias aplinkybes savo suinteresuotumui pareikšti ieškinį įrodyti, t. y. prielaidą, kad Komisijos pateiktas vertinimas bus skirtingas nei Italijos Respublikos ir ši bus įpareigota taikyti įmonėms ieškovėms suteiktos pagalbos išieškojimą.

27 Ieškovių bylose T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00, T-288/00 ir T-296/00 tvirtinimas, kad nepaisant Italijos vyriausybės atsakymo, jog suteiktos pagalbos ieškojimo procedūra netaikoma ieškovei byloje T-286/00, nacionalinės valdžios institucijos vis dėlto galėtų vykdyti tokį išieškojimą iš šios įmonės, nėra pagrįstas jokiu įrodymu. Be to, ieškovių bylose T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00, T-288/00 ir T-296/00 atveju toks ieškojimas nebuvo įvykdytas ir nėra jokių faktų, kad jis būvo numatomas.

28 Galiausia ieškovių byloje T-252/00, kurioms, Italijos vyriausybės teigimu, skirtingai nei ieškovėms byloje T-253/00, nebuvo taikoma pagalbos išieškojimo procedūra, argumentai dėl esamo ir aktualaus suinteresuotumo panaikinti ginčijamą sprendimą, kuriuo Komisija konstatuoja, kad MVĮ suteiktas nagrinėjamų socialinių draudimo įmokų sumažinimas suderinamas su bendrąja rinka (žr. šios nutarties 1 punktą), yra visiškai nepagrįsti.

29 Šiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia konstatuoti, kad tiek, kiek šioje byloje tik būsimo ir neaiškaus Komisijos sprendimo, ginčijančio Italijos Respublikos vykdomąjį sprendimą, priėmimas galėtų turėti įtakos jų teisinei padėčiai, įmonės ieškovės neįrodo egzistuojančio ir aktualaus intereso panaikinti ginčijamą sprendimą.

30 Be to, net jei ankstesniame punkte nurodyta prielaida įvyktų, įmonės ieškovės, skirtingai nei jos teigia, neprarastų teisių į veiksmingą teisminę gynybą. Iš tiesų šioms įmonėms negalint prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą, atsižvelgiant į jų suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimą, šis sprendimas jų atžvilgiu iš esmės nebūtų privalomas nacionaliniam teismui, skirtingai nei 1994 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo priimtame sprendime *TWD* (C-188/92, Rink. p. I-833, 24–26 punktai) nagrinėjamu atveju, susijusiu su Komisijos sprendimu dėl individualios pagalbos, kuris dėl to akivaizdžiai galėjo būti ginčijamas ieškovės pagal EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa. Šioje byloje ieškovės prireikus galėtų kreiptis į nacionalinį teismą dėl galimų kompetentingos valdžios institucijos sprendimų, įpareigojančių jas sugrąžinti suteiktą pagalbą, ir pateikti prieštaravimą dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo.

31 Iš tikrųjų iš Teisingumo Teismo praktikos matyti (šiuo klausimu žr. 1996 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Accrington Beef ir kt.*, C-241/95, Rink. p. I-6699, 15 ir 16 punktus bei 1997 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Eurotunnel ir kt.*, C-408/95, Rink. p. I-6315, 28 punktą), kad galutiniu Komisijos sprendimu, konstatuojančiu valstybės pagalbos schemos nesuderinamumą su bendrąja rinka ir įpareigojančiu išieškoti suteiktą pagalbą, pagal teisinio saugumo principą gali pasiremti tik nacionalinis teismas šios pagalbos gavėjų, pateikusių prieštaravimą dėl šio sprendimo teisėtumo, atžvilgiu, jeigu šie gavėjai neginčijamai turėjo teisę ir žinojo, kad jie turi teisę ginčyti Komisijos sprendimą EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos pagrindu, ir jei jie nepasinaudojo šia teise šiame straipsnyje nustatytu terminu. Šiuo atžvilgiu pasakytina, kad remiantis minėta Teisingumo Teismo praktika ir pagal gero teisingumo vykdymo principą iš pagalbos gavėjų, kurie per nustatytą terminą tiesiogiai neginčijo Komisijos sprendimo, negali būti atimta teisė nacionaliniame teisme pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo teisėtumo, kai atsižvelgiant į šios bylos ypatingas aplinkybes arba į Komisijos sprendimu nustatytų pareigos išieškoti pagalbą kriterijų kompleksiškumą, klausimas, ar vykdant Komisijos sprendimą gavėjai būtų įpareigoti sugrąžinti nagrinėjamą pagalbą, iš pradžių pagrįstai galėjo kelti tam tikrų abejonių, dėl kurių jų suinteresuotumas užginčyti šį sprendimą neatrodė akivaizdus.

32 Be to, tokiomis aplinkybėmis, tai, kad dėl Komisijos sprendimo, konstatuojančio pagalbos schemos nesuderinamumą ir įpareigojančio tam tikromis sąlygomis išieškoti suteiktą pagalbą, Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas ieškinys ar keletas susijusių ieškinių dėl panaikinimo, nepažeistų šios pagalbos schemos gavėjų, kurie, kaip ieškovės šioje byloje, neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl nacionalinės valdžios institucijų sprendimo netaikyti joms išieškojimo procedūros, teisės į veiksmingą teisminę gynybą. Iš tiesų, jei šiems gavėjams vis dėlto būtų taikomas nacionalinės valdžios institucijų sprendimas, įpareigojantis jas grąžinti gautą pagalbą, ypač Komisijai atlikus kontrolę, prireikus jie galėtų kreiptis į nacionalinį teismą prašydami panaikinti šį galimą nacionalinį sprendimą ir pateikti prieštaravimą dėl minėto Komisijos sprendimo teisėtumo.

33 Šiuo atveju nacionalinis teismas galėtų sustabdyti bylos nagrinėjimą tam, kad pagal EB 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateiktų prejudicinį klausimą dėl minėto Komisijos sprendimo galiojimo arba, siekdamas gero teisingumo vykdymo, tam, kad sulauktų, kol Bendrijos teismas išnagrinės bylą iš esmės (šiuo klausimu žr. 2002 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *B prieš Komisiją*, T-34/02 R, Rink. p. II-2803, 92 punktą). Jei nacionalinis teismas konstatuotų, kad kai kurie svarbūs ieškinio pagrindai, kuriuos ieškovės pateikė grįsdamos prieštaravimą dėl teisėtumo, nebuvo pateikti Pirmosios instancijos teisme pagrįsti vieną ar kelis ieškinius dėl panaikinimo, jis bet kada galėtų kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl galiojimo įvertinimo atsižvelgiant į šiuos pagrindus, todėl ieškovės bet kuriuo atveju galėtų naudotis visiška teismine gynyba.

34 Antra, kalbant apie ginčijamo sprendimo būsimas pasekmes tiek, kiek jis įtvirtina nagrinėjamos pagalbos schemų nesuderinamumą su bendrąja rinka ir taip sudaro kliūtį jas taikyti ateityje, užtenka priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką potencialūs pagalbos gavėjai vien dėl šio jų statuso negali būti laikomi konkrečiai susijusiais su Komisijos sprendimu, konstatuojančiu šios schemos nesuderinamumą su bendrąja rinka (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, 67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219,

15 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie prieš Komisiją*, T-9/98, Rink. p. II-3367, 77 punktą).

35 Šiomis aplinkybėmis galimo suinteresuotumo pareikšti ieškinį vien remiantis šiuo pagrindu nurodymas motyvuojant tuo, kad ginčijamas sprendimas draudžia vėl pradėti taikyti nagrinėjamas pagalbos schemas, sustabdytas 1997 m. rugsėjo 1 d., bet kuriuo atveju neturi reikšmės vertinant šių ieškinių priimtinumą, o to ieškovės ir neginčija.

36 Iš to, kas anksčiau pasakyta, reikia daryti išvadą, kad dėl to, jog nėra ieškovių suinteresuotumo pareikšti ieškinį, ieškiniai bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-268/00 ir T-271/00 yra nepriimtini.

37 Taip pat įmonių ir *Comitato „Venezia vuole vivere"* kartu pareikšti ieškiniai bylose T-265/00, T-267/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 yra iš dalies nepriimtini tiek, kiek juos pareiškė neturinčios suinteresuotumo pareikšti ieškinį įmonės ieškovės.

Dėl lis pendens

38 Kadangi ieškinio priimtinumo sąlygos yra viešosios tvarkos klausimas ir *Comitato „Venezia vuole vivere"* pareikšti ieškiniai bylose T-265/00, T-267/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 susiję su tomis pačiomis šalimis ir jais

siekiama to paties sprendimo panaikinimo, Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva turi patikrinti, ar kai kurių šių ieškinių priimtinumas neprieštarauja *lis pendens* (1971 m. gegužės 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bode prieš Komisiją*, 45/70 ir 49/70, Rink. p. 465, 11 punktas ir 1973 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Perinciolo prieš Tarybą*, 58/72 ir 75/72, Rink. p. 511, 5 punktas).

39 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad bylose T-265/00 ir 267/00 *Comitato „Venezia vuole vivere"* pateikia tuos pačius ieškinio pagrindus. Be to, jis pateikia tuos pačius ieškinio pagrindus ir bylose T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00.

40 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką (1985 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hoogovens Groep prieš Komisiją*, 172/83 ir 226/83, Rink. p. 2831, 9 punktas ir 1988 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Parlamentą*, 358/85 ir 51/86, Rink. p. 4821, 12 punktas) reikia konstatuoti, kad ieškinys byloje T-267/00, pareikštas tą pačią dieną kaip ir ieškinys byloje T-265/00, turi būti atmestas kaip nepriimtinas todėl, kad šie du ieškiniai susiję su tomis pačiomis šalimis ir jais siekiama to paties sprendimo panaikinimo, juos grindžiant taip pačiais pagrindais.

41 Dėl tų pačių motyvų turi būti atmesti kaip nepriimtini ieškiniai bylose T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, pareikšti tą pačią dieną kaip ir ieškinys byloje T-274/00, susiję su tomis pačiomis šalimis ir kuriais siekiama to paties sprendimo panaikinimo, juos grindžiant taip pačiais pagrindais.

42 Iš to darytina išvada, kad, pirma, ieškiniai bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 yra nepriimtini.

43 Antra, ieškiniai bylose T-265/00 ir T-274/00 yra nepriimtini tiek, kiek juos pareiškė *Cooperativa traghetto S. Lucia, Soc. Coop. rl* (byla T-265/00) ir *Verde sport SpA* (byla T-274/00).

44 Galiausia reikia patikslinti, kad Pirmosios instancijos teismas mano, jog šioje stadijoje nereikia nagrinėti, ar *Comitato „Venezia vuole vivere"* turi teisę pareikšti ieškinį sujungtose bylose T-265/00 ir T-274/00.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalis nustato, kad pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė, o 3 dalyje numatyta, kad jei susiklosto ypatingos aplinkybės, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo išlaidas. Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas.

46 Šioje byloje reikia atsižvelgti į tai, kad aplinkybė, jog pralaimėjusios įmonės ieškovės, kurių nurodyti ieškinio priimtinumo pagrindai buvo atmesti, nėra suinteresuotos pareikšti ieškinį, buvo nustatyta tik Italijos Respublikai atsakius į Pirmosios instancijos teismo klausimus. Atsižvelgiant į šių įmonių pradines dvejones dėl ginčijamo sprendimo poveikio jų teisinei padėčiai ir tikimybę, kad vėliau gali būti pasiremta šio sprendimo galutiniu pobūdžiu jų atžvilgiu, joms negalima būtų jų kaltinti, kad pareiškė šiuos ieškinius. Taigi reikia padengti šių įmonių bylinėjimosi

išlaidas. Tačiau, jokia ypatinga aplinkybe nepateisinamas *Comitato „Venezia vuole vivere"* ieškinių pareiškimas bylose T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, kuriais siekiama to paties tikslo ir kurie pagrįsti tais pačiais pagrindais kaip ir ankstesni ieškiniai (bylos T-265/00 ir T-274/00) tarp šio komiteto ir Komisijos.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Sujungti bylas T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, kad būtų bendrai vykdomas tolesnis bylos nagrinėjamas.**

2. **Atmesti ieškinius bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 kaip nepriimtinus.**

3. **Atmesti ieškinius bylose T-265/00 ir T-274/00 kaip nepriimtinus tiek, kiek juos pareiškė atitinkamai *Cooperativa traghetto S. Lucia, Soc. Coop. rl* (byla T-265/00) ir *Verde sport SpA* (byla T-274/00).**

4. **Bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-268/00 ir T-271/00 ieškovės ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

5. **Bylose T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, Cipriani SpA, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl ir Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto" Soc. coop. rl padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šiose bylose Komisija padengia su ieškiniais susijusias savo patirtas bylinėjimosi išlaidas tiek, kiek jie buvo pareikšti šių bendrovių. Comitato „Venezia vuole vivere" be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia ir Komisijos iki šios dienos patirtas bylinėjimosi išlaidas bylose T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00 tiek, kiek ieškinius pareiškė Comitato „Venezia vuole vivere".**

6. ***Cooperativa traghetto S. Lucia*, ieškovė byloje T-265/00, ir *Verde sport*, ieškovė byloje T-274/00, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šiose dviejose bylose Komisija padengia iki šios dienos savo patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šių dviejų bendrovių pareikštais ieškiniais.**

7. **Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas bylose T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-267/00, T-268/00 ir T-271/00 bei byloje T-265/00 patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su *Cooperativa traghetto S. Lucia* pareikštu ieškiniu.**

8. **Likusių bylinėjimosi išlaidų, susijusių su bylomis T-265/00 ir T-274/00, klausimo nagrinėjimas atidedamas.**

Priimta Liuksemburge 2005 m. kovo 10 dieną.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung